
Документ за разглеждане в заседание

A8-0144/2019

1.3.2019

ДОКЛАД

относно препоръката на Съвета за назначаване на член на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка
(05940/2019 – С8-0050/2019 – 2019/0801(NLE))

Комисия по икономически и парични въпроси

Докладчик: Роберто Гуалтиери

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ	3
ПРИЛОЖЕНИЕ 1: БИОГРАФИЯ НА ФИЛИП Р. ЛЕЙН	5
ПРИЛОЖЕНИЕ 2: ОТГОВОРИ НА ФИЛИП Р. ЛЕЙН НА ВЪПРОСНИКА.....	9
ПРОЦЕДУРА НА ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ.....	36

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно препоръката на Съвета за назначаване на член на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка
(05940/2019 – C8-0050/2019 – 2019/0801(NLE))

(Консултация)

Европейският парламент,

- като взе предвид препоръката на Съвета от 11 февруари 2019 г. (05940/2019)¹,
  - като взе предвид член 283, параграф 2, втора алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно който Европейският съвет се е консултирал с Парламента (C8-0050/2019),
  - като взе предвид Протокол № 4 за устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка, и по-специално член 11.2 от него,
  - като взе предвид член 122 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпроси (A8-0144/2019),
- А. като има предвид, че с писмо от 14 февруари 2019 г. Европейският съвет се е консултирал с Европейския парламент относно назначаването на Филип Р. Лейн за член на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка за мандат от осем години, считано от 1 юни 2019 г.;
- Б. като има предвид, че комисията по икономически и парични въпроси направи оценка на квалификацията на предложения кандидат, по-специално от гледна точка на условията, посочени в член 283, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и на изискването за пълна независимост на ЕЦБ съгласно член 130 от Договора; като има предвид, че в рамките на тази оценка кандидатът предостави на комисията автобиография, както и своите отговори на отправения му писмен въпросник;
- В. като има предвид, че впоследствие, на 26 февруари 2019 г., комисията проведе изслушване на кандидата, по време на което той направи встъпителна декларация, а след това отговори на въпросите, зададени от членовете на комисията;
- Г. като има предвид, че Парламентът изразява съжаление, че независимо от многобройните искания, които е отправил до Съвета за предприемане отново на действия във връзка с проблема с липсата на баланс между половете в рамките на Изпълнителния съвет на ЕЦБ, Европейският съвет не е приел сериозно това искане, и настоява то да бъде отчетено при следващата номинация; като има предвид, че жените продължават да бъдат по-слабо представени на ръководни длъжности в областта на банковите и финансовите услуги; като има предвид, че

---

¹ Все още непубликувана в Официален вестник.

всички институции и органи на ЕС и всички национални институции и органи следва да предприемат конкретни мерки за гарантиране на баланса между половете;

1. изразява положително становище относно препоръката на Съвета да назначи Филип Р. Лейн за член на Изпълнителния съвет на Европейската централна банка;
2. възлага на своя председател да предаде настоящото решение на Европейския съвет, на Съвета, както и на правителствата на държавите членки.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1: БИОГРАФИЯ НА ФИЛИП Р. ЛЕЙН

БИОГРАФИЯ: ФИЛИП РИЧАРД ЛЕЙН, януари 2019 г.

Лична информация

Дата на раждане: 27 август 1969 г.
Гражданство: Ирландия

Образование

Докторска степен по икономика, Харвардски университет, 1995 г.
Магистърска степен по икономика, Харвардски университет, 1993 г.
Бакалавърска степен по икономика (комбинация с модерни езици), завършена с пълно отличие и златен медал, „Тринити колидж“, Дъблин, 1991 г.

Професионална кариера

Управител на Централната банка на Ирландия, от 2015 г.

Професор по политическа икономия, професура „Уейтли“, „Тринити колидж“, Дъблин, 2012 – 2015 г.

Професор по международна макроикономика, „Тринити колидж“, Дъблин, 2004 – 2012 г.

Доцент по икономика, „Тринити колидж“, Дъблин, 2000 – 2004 г.

Преподавател по икономика, „Тринити колидж“, Дъблин, 1997 – 2000 г.

Асистент по икономика и международни отношения, Колумбийски университет, 1995 – 1997 г.

Избрани професионални дейности

Председател на Консултативния технически комитет (КТК) на Европейския съвет за системен риск (ЕССР), от 2017 г.

Председател на Работната група на високо равнище на ЕССР относно нискорисковите активи, 2016 – 2018 г.

Председател на Групата за преглед на икономическата статистика на Централната статистическа служба, 2016 г.

Председател на Консултативния научен комитет (КНК) на Европейския съвет за системен риск (ЕССР), 2015 г.

Съпредседател на Съвместната работна група КТК – КНК – КФУ ЕССР по макропруденциалните въпроси и структурната промяна в среда с ниска лихвена ставка, 2015 г.

Директор на Международната програма по макроикономика и финанси, Център за изследвания в областта на икономическата политика (Centre for Economic Policy Research, CEPR), 2015 г.; Старши научен сътрудник към CEPR, от 2002 г.; Научен сътрудник към CEPR, 1997 – 2001 г.

Председател на Ирландската икономическа асоциация, 2012 – 2014 г.

Член на Кралската ирландска академия, от 2007 г.

Член на комисията по международна икономическа политика и реформа (CIEPR), 2012 – 2015 г.

Член на групата „Беладжио“ (Bellagio Group), 2010 – 2015 г.

Член на Съвета на Института за икономически и социални изследвания (ESRI Council), 2010 – 2016 г.

Основател на „Irish Economy Blog“, от 2008 г.

Член на академичния консултативен съвет към Словашкия съвет по бюджета, 2013 – 2015 г.

Член на Националния статистически съвет, 2009 – 2013 г.

Член на съвета в сянка на ЕЦБ (ECB Shadow Council), „Ханделсблат“, 2005 – 2007 г.

Международен научен сътрудник към Института за световна икономика на Кил (Kiel Institute of World Economics), от 2005 г.

Член на Комитета за външен преглед (Банка на Финландия, 2004 г., Европейска централна банка, 2010 – 2011 г., Централна банка на Ирландия 2011 – 2012 г., Банка на Израел, 2012 г.)

Академичен консултант (основни дейности):

Европейска централна банка (2006 – 2007 г., 2014 – 2016 г.); Банка за международни разплащания (2015 г.); Банка на Португалия (2015 г.); Международен валутен фонд (2014 г.); Световна банка (2006 – 2007 г., 2011 г., 2014 – 2015 г.); Орган по паричната политика на Сингапур (2013 г.); Европейска комисия (2012 – 2013 г.); Федерален резерв на САЩ (2013 г.); Министерство на финансите на Нова Зеландия (2010 – 2011 г.); Азиатска банка за развитие (2009 – 2011 г.);

Съвместна комисия по финанси и обществени услуги към Националния парламент на Ирландия (2010 г.); ОИСР (2009 – 2010 г.); Шведски институт за европейски политически изследвания (SIEPS, 2009 – 2010 г.); Национален икономически и социален съвет (NESC, 2009 г.). ESRI-Япония (2007 – 2009 г.); Централна банка на Швеция (Sveriges Riksbank, 2005 – 2006 г.); Национална комисия по конкурентоспособността по отношение на конкурентоспособността на цените и заплатите (2004 г.); Канцелария на министър-председателя (2002 г.).

Правен консултант по конкретни случаи; гост оратор на професионални конференции.

Избрани отличия, награди и стипендии

Кралска ирландска академия: златен медал в социалните науки, 2015 г.

Награда „Бхагвати“ (заедно с Джан Мария Милеси-Ферети), 2010 г.

Стипендия „Ламфалуси“ на ЕЦБ, 2004 – 2005 г.

Награда „Ерман Бернасер“ (German Bernacer Award) в областта на паричната икономика, 2001 г.

Награда „Барингтън“ (Barrington Prize), 1997 – 1998 г.

Стипендия, финансирана от Националната научна фондация, на група за обучение в научните изследвания на Харвардския университет и МИТ в областта на позитивната политическа икономика, 1994 – 1995 г.

Стипендия на фонда „Джон Ф. Кенеди“ (John F. Kennedy Fund Scholarship), 1994 г.

Стипендия за следдипломна специализация в Харвард, 1991 – 1995 г.

Златен медал, награди „Уейтли“ и „Бастъбъл“ по икономика, „Тринити колидж“, Дъблин, 1991 г. Диплома с отличен успех и студент с най-добри постижения в изпитите в специалността „Икономика“

Стипендия на фондацията, „Тринити колидж“, Дъблин, 1989 г. Студент с най-добри постижения в изпитите за стипендията.

Стипендия за новоприет студент (Entrance Exhibition), „Тринити колидж“, Дъблин, 1987 г.

Стипендии: Ирландски съвет за научни изследвания (Irish Research Council), Институт за ново икономическо мислене (Institute for New Economic Thinking), Фондацията на „Банк дьо Франс“ (Fondation Banque de France), НОРФЕЙС (NORFACE), Кралска ирландска академия (Royal Irish Academy)

Академичен профил

Основни области на научни изследвания: международна макроикономика; европейска парична икономика; финансова глобализация; циклично поведение на фискалната

политика, ирландската икономика.

Публикации в: Journal of the Statistical and Social Inquiry Society of Ireland, Journal of International Economics, Pacific Economic Review, Fiscal Studies, Scandinavian Journal of Economics, International Journal of Central Banking, National Institute Economic Review, World Economics, Economic and Social Review, Open Economies Review, Journal of International Money and Finance, New Zealand Economic Papers, European Economic Review, Moneda y Credito, World Economy, Journal of Economic Perspectives, International Finance, IMF Economic Review, Nordic Economic Policy Review, American Economic Review, Journal of Money, Credit and Banking, Journal of the Japanese and International Economics, Review of Economics and Statistics, Economic Policy, ,The Economic Journal, Journal of Public Economics, NEER Macroeconomics Annual, Oxford Economic Papers, Canadian Journal of Economics, Journal of Development Economics.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2: ОТГОВОРИ НА ФИЛИП Р. ЛЕЙН НА ВЪПРОСНИКА

А. Лична и професионална информация

- 1. Моля, подчертайте основните аспекти на Вашите професионални умения по паричните, финансовите и стопанските въпроси и основните аспекти на Вашия европейски и международен опит.**

Аз съм управител на Централната банка на Ирландия от края на 2015 г. В допълнение към ролята ми в Управителния съвет на Европейската централна банка (ЕЦБ), ръководя организация от около 2 000 души, на която са възложени функциите на национална централна банка и действа като национален компетентен орган в областта на надзора върху кредитните институции, застрахователните дружества и инвестиционните посредници, като същевременно е регулаторът на ценни книжа и пазари и националният орган по финансово поведение. Централната банка на Ирландия е също така националният макропруденциален орган, националният орган по реструктуриране и операторът на националната система за застраховане на депозитите. Този широк мандат означава, че съм участвал пряко в голям кръг от регулаторни въпроси, в допълнение към задълженията си в централната банка.

От 1995 г. до 2015 г. бях академичен икономист, с акцент върху финансовата глобализация и европейската парична интеграция. От средата на 90-те години на миналия век емпиричният характер и политическият акцент на моята изследователска дейност доведоха до много сътрудничества и взаимодействия с политически институции, включително ЕЦБ, Европейската комисия, Международния валутен фонд, ОИСР и Банката за международни разплащания (БМР). През 2001 г. имах честта да бъда първият получател на наградата „Ерман Бернасер“ за „изключителен принос към европейската парична икономика“.

През своята кариера бях автор на значителен брой материали във връзка с макрофинансовите последици на паричния съюз. Това включваше поредица от статии през периода 1996 – 1998 г. относно макроикономическите предизвикателства, пред които е изправена Ирландия в рамките на паричния съюз, много статии относно въздействието на паричния съюз върху растежа на трансграничните финансови потоци и външните дисбаланси, както и две големи статии (2006 г., 2012 г.), в които се прави преглед на изследванията относно еврозоната, за „Journal of Economic Perspectives“ („Вестник на икономическите перспективи“), водещия политически вестник на Американската икономическа асоциация. В статията от 2006 г. се очертават рисковете за стабилността на еврозоната, породени от период на финансови сътресения, и се посочват видовете интервенции, които биха били необходими при такъв сценарий.

- 2. Имате ли участие в стопански или финансови дружества или някакви други форми на обвързаност, които биха могли да противоречат на бъдещите Ви функции, и има ли някакви важни лични или от друго естество фактори, които трябва да бъдат взети предвид от Парламента при разглеждането на Вашата кандидатура?**

Не.

- 3. Какви биха били водещите цели, които ще преследвате по време на Вашия**

мандат в Европейската централна банка?

Твърдото ми убеждение е, че паричният съюз може да осигури устойчива платформа за стабилност и просперитет в цяла Европа. Като изпълнява своя мандат, ЕЦБ играе централна роля за укрепването на успеха на паричния съюз. Като член на Изпълнителния съвет моята основна цел ще бъде да гарантирам, че ЕЦБ изпълнява своя мандат, както е предвидено в Договорите за ЕС. Освен това е жизненоважно членовете на Изпълнителния съвет да изградят общо доверие в ЕЦБ като институция, която служи на европейския обществен интерес. Във вътрешен план членовете на Изпълнителния съвет следва да поддържат организационна култура, която насърчава върховите постижения и осигурява на служителите работна среда, носеща удовлетворение.

Б. Парична политика на ЕЦБ

4. Как ЕЦБ следва да провежда своята парична политика при настоящите макроикономически условия? Как виждате резултатите на ЕЦБ по отношение на постигането на основната ѝ цел, а именно поддържане на ценова стабилност?

ЕЦБ следва да провежда своята парична политика при настоящите макроикономически условия в съответствие със своя основен мандат да поддържа ценова стабилност за еврозоната, както е предвидено в Договора. На оперативното равнище това се определя като запазване на „темпа на инфлация под, но близо до 2% в средносрочен план.“ Чрез изпълнението на този мандат ЕЦБ може да даде възможност на гражданите на Европа да изготвят икономически и финансови планове в стабилна парична среда, като същевременно се гарантира, че предприятията и инвеститорите могат да се съсредоточат върху справяне с основни стопански предизвикателства, без да отклоняват ресурси за управление на парична нестабилност.

Като цяло, до финансовата криза ЕЦБ успешно изпълняваше мандата си за ценова стабилност, като използваше стандартните си инструменти на паричната политика. Оттогава преследването на тази цел изисква приемането на неконвенционални мерки. По моя преценка настоящата стратегия, в която се съчетават: а) отрицателният лихвен процент по депозитите в размер на минус 40 базисни пункта; б) програмата за закупуване на активи (ПЗА); в) предоставянето на ориентири относно бъдещите лихвени проценти и реинвестициите; и г) операции като целевите операции по дългосрочно рефинансиране (ЦОДР), беше ефективна при предоставянето на парично стимулиране, което е необходимо за насърчаване на икономическото възстановяване, изчисляване на инфлационните очаквания, премахване на риска от дефлация и с течение на времето да се гарантира, че инфлацията се движи по устойчив път обратно към целта на ЕЦБ.

Решенията за промяна на мерките през декември 2015 г., март 2016 г., декември 2016 г., октомври 2017 г. и декември 2018 г. се основаваха на отчитане на входящите икономически и финансови данни (по отношение както на еврозоната, така и на световната икономика в по-широк план), заедно с оценки на ефективността и ограниченията на различните възможни инструменти на паричната политика. Това съчетание от количествен анализ и внедряването на икономическите модели, които са необходими за оценка на различните варианти на политиката, позволи на Управителния съвет да взема решенията си стриктно, въз основа на данни, което се разбира добре от участниците на пазара. ЕЦБ следва да продължи да провежда паричната политика по

този начин.

5. Как бихте отговорили на критиките по отношение на ниските лихвени проценти и последиците от тях? Как виждате баланса между нежеланите ефекти от лихвената политика на ЕЦБ и конвергенцията към предвиждания средносрочен темп на инфлацията?

ЕЦБ се стреми да поддържа ценова стабилност в средносрочен план. На свой ред средносрочната стабилност на цените е важна основа за силни икономически резултати чрез намаляване на несигурността, пред която са изправени предприятията и домакинствата.

Настоящият политически пакет представлява пропорционален отговор на следкризисните условия, пред които е изправен, в който се очертава дефлационен натиск и мащабът на кризата вече доведе до ниски равнища на лихвените проценти. Очевидно е, че е важно да се наблюдават възможните странични ефекти от гъвкавите парични условия във връзка с рисковете за финансовата стабилност. Освен това наборът от инструменти на макропруденциалната политика е на разположение за ограничаване на тези рискове.

Във връзка с въздействието върху разпределението на доходите и богатството, положителният принос на паричното стимулиране към намаляването на безработицата (и по-високите заплати) е изключително важен. Освен това, така както паричното стимулиране увеличава цените на активите, е налице обратно движение по време на фазите на затягането на паричната политика, така че е важно да се разпознае разликата между временните и постоянните смени при разпределението.

6. Какво е Вашето мнение относно хетерогенността на паричните условия и достъпа до кредитиране в еврозоната и нейното въздействие върху единната парична политика на ЕЦБ?

Лихвените проценти по кредитите за домакинствата и нефинансовите предприятия намаляха значително от 2014 г. насам. Разликата между отделните държави по отношение на лихвените проценти по кредитите осезателно намаля. Условията за заемане на средства продължават да се подобряват: проучването относно достъпа до финансиране за предприятия (SAFE) показва, че при МСП продължават да се демонстрират подобрения в наличността на външни източници на финансиране, включително по-голяма готовност на банките да отпускат кредити.¹

Тези по-гъвкави условия на финансиране от своя страна подкрепиха възстановяването на растежа на заемите от 2014 г. насам, което продължи неотдавна. Растежът на заемите в полза на нефинансовите предприятия (НФП, 4% на годишна база през декември 2018 г.) и домакинствата (3,3% на годишна база през декември 2018 г.) отразява въвеждането на мерки в областта на паричната политика.² Търсенето на заеми от дружествата и домакинствата също продължи да нараства през четвъртото тримесечие

---

¹Вж. „[Проучване относно достъпа до финансиране за предприятия в еврозоната:април – септември 2018 г.](#)“ („Survey on the Access to Finance of Enterprises in the Euro Area: April to September 2018“), ЕЦБ, ноември 2018 г.

²Вж. „[Парично развитие в еврозоната:декември 2018 г.](#)“ („Monetary Developments in the Euro Area: December 2018“), ЕЦБ, януари 2019 г.

на 2018 г. и осигурява постоянна подкрепа за възстановяването на растежа на заемите.³ Това увеличение се дължи главно на ниското общо ниво на лихвените проценти, материалните запаси и оборотния капитал, дейността по отношение на сливанията и придобиванията, благоприятните перспективи за пазара на жилищни имоти и доверието на потребителите.

Като цяло през последните години скромният ръст на финансирането на дълга, стабилният икономически растеж и процесът на възстановяване на активи, подкрепени също така от политиката на парично стимулиране, улесниха необходимото намаляване на задлъжнялостта на корпоративния сектор на равнището на еврозоната. Процесът на намаляване на задлъжнялостта на НФП обаче изпадна в застой през 2018 г., което е изразено в слабо увеличение на задлъжнялостта на НФП и големия обем дългове, които продължават да оказват натиск върху сектора.⁴

В по-общ план е важно да се признае, че общата парична политика не гарантира еднакви условия за кредитиране в еврозоната. Условията за кредитиране по-скоро зависят и от местните рискови премии, местното равнище на конкурентен натиск в националната финансова система и институционални фактори, като например способността на правната система да се справя с проблемни заеми.

7. През последното десетилетие се увеличиха разликите в икономическите резултати между центъра и периферията на ИПС. В перспектива няколко държави – членки на ЕС се подготвят да се присъединят към еврозоната. Как очаквате да се избегнат допълнителни различия между държавите членки от еврозоната през следващото десетилетие, като се има предвид, че няколко държави кандидатки имат по-слаби икономики? Какъв е предпочитаният икономически сценарий за разширяването на еврозоната?

Няма предпочитан икономически сценарий за разширяването на еврозоната. Всички държави – членки на ЕС без възможност за неучастие се очаква да приемат еврото рано или късно. Кога ще стане това, ще зависи от два фактора: първо, националните стратегии за приемане на еврото, и, второ, готовността за приемане на еврото въз основа на критериите за конвергенция, определени в Договорите за ЕС.

ЕЦБ и Европейската комисия редовно оценяват напредъка, постигнат от всяка държава членка извън еврозоната, за изпълнение на основаните на Договора критерии, необходими за приемане на еврото, както е посочено в докладите за конвергенцията. Един критерий се отнася до участието на дадена държава членка в продължение на най-малко две години във валутния механизъм (ERM), ERM II, без девалвация спрямо еврото. Вече е налице консенсус, че за всяка кандидатстваща държава членка такова участие следва да се решава въз основа на три фактора: първо, да се вземат предвид поуките от кризата в еврозоната; второ, да се обърне дължимото внимание на факта, че въвеждането на еврото сега също така означава присъединяване към банковия съюз; и, трето, изпълнение на всички специфични за дадената държава мерки на политиката, които дават възможност за безпроблемно участие в ERM II, а по-късно и в еврозоната.

Освен това е важно да се признае, че много беше научено от циклите на бърз растеж и силна рецесия, които се наблюдаваха през първото десетилетие на еврото. Особено

---

³Вж. „[Проучване на банковото кредитиране в еврозоната:четвърто тримесечие на 2018 г.](#)“ („The euro area bank lending survey: Fourth quarter of 2018“), ЕЦБ, януари 2019 г.

⁴Вж. „[Преглед на финансовата стабилност, ноември 2018 г.](#)“, ЕЦБ, ноември 2018 г.

важно е, в частност, националните фискални и макропруденциални политики да съдържат различия във финансовите цикли в различните държави.

8. Как виждате последователността/времето на провеждане на процеса на нормализиране на паричната политика на ЕЦБ, също с оглед на международния контекст? Какъв ефект върху пазарите очаквате да има стратегията за реинвестиране на програмата за закупуване на активи? Как ще се отрази това на инструментариума на паричните инструменти, ако общите условия се влошат?

Що се отнася до бъдещите стъпки в областта на паричната политика, нашите насоки относно ставките на политиката и реинвестирането са много ясни. Нашата политика е зависима от данни и ще зависи от перспективите за инфлацията. В това отношение степента на стимулиране ще бъде определена от това, което е необходимо, за да се гарантира непрекъснатото устойчиво сближаване на инфлацията до нива под, но близо до 2% в средносрочен план. Нашата оценка на ефективността и въздействието на политическите инструменти взема предвид нашето разбиране както на националните, така и на международните икономически и финансови данни.

Реинвестирането на големите запаси от активи укрепва продължаващото предоставяне на значителна подкрепа в областта на паричната политика чрез нашите насоки за лихвените проценти. Ще продължим нашата политика за реинвестиране толкова дълго, колкото е необходимо, за да се гарантира, че инфлацията продължава да се доближава по устойчив начин към нашата цел.

Разполагаме с достатъчно възможности в инструментариума на паричната политика, за да реагираме с подходящото парично стимулиране, в случай че това е необходимо.

9. Как бихте гарантирали прозрачността по отношение на изпълнението на програмата за закупуване на активи? Съгласни ли сте, че би могло да се осигури повече прозрачност относно ПЗОАЦК и третата ПЗОО?

При разработването на инструментите на паричната политика или на стратегията за тяхното прилагане винаги трябва да се постига баланс по отношение на ефективността и прозрачността. В случаите на ПЗОАЦК и третата ПЗОО ЕЦБ вече е постигнала много голяма прозрачността и публикува значителен обем от информация, включително: месечни дялови участия на Евросистемата, нетни покупки и разделяне на покупките на първичния и вторичния пазар.

Оповестяването на подробни данни за ценните книжа, държани по различните програми, трябва да бъде преценено спрямо отрицателните последици, които подкопават ефективността на програмите. За някои програми за закупуване на активи може да се очаква те да бъдат ограничени. Ето защо за ПЗКС и ПЗАПС степента на прозрачност в момента е много висока, като се има предвид също така, че ценните книжа, закупени по тези програми, са на разположение за целите на заемането на ценни книжа. За други програми допълнителното оповестяване може да доведе до ситуация, в която участниците на пазара си направят изводи за дяловите участия на Евросистемата и това да доведе до промяна в поведението на участниците въз основа на тази информация. Освен това трябва да се вземе предвид, че публикуването на допълнителни данни би могло да наруши конкуренцията и да застраши почтеността на пазара.

10. Какви условия трябва да бъдат изпълнени, за да се управлява увеличаването

на лихвения процент, без отрицателно въздействие върху държавите и пазарите? Какво от това е в сферата на компетентност на ЕЦБ и къде виждате отговорността на държавите членки и участниците на пазара?

Продължаваме да очакваме лихвените проценти на ЕЦБ да останат на настоящите си нива поне през лятото на 2019 г. и във всички случаи толкова дълго, колкото е необходимо, за да се гарантира непрекъснато постоянно сближаване на инфлацията до нива под, но близо до 2% в средносрочен план. Вярно е, че предвид по-слабия външен интерес и някои специфични за държавите и за сектора фактори входящата информация продължава да бъде по-слаба от очакваното. Но нашата парична политика остава подходяща по две причини. На първо място, много гъвкавите условия на финансиране, благоприятната динамика на пазара на труда и непрекъснатият ръст на заплатите продължават да подкрепят текущото икономическо развитие и по този начин доверието ни в продължаващото приближаване на инфлацията към нашата цел. На второ място, нашата парична политика остава много гъвкава чрез нашите насоки за развитие на ставките на политиката и на реинвестициите.

По отношение на условията, които трябва да бъдат изпълнени, подходът ни е двоен. Използваме компонент, основан на датата – „през лятото“ – и също така имаме зависим от държавата елемент – „за толкова време, колкото е необходимо, за да се гарантира постоянно устойчиво сближаване на инфлацията“.

Що се отнася до ролята на участниците на пазара, зависимата от държавата част от насоките за развитие на лихвените проценти показва, че пазарите отчитат състоянието на икономиката и коригират съответно своите очаквания за политиката по отношение на лихвените проценти. Тази корекция в очакванията за лихвените проценти изравнява пазарните лихвени проценти с начина, по който пазарът разбира нашата реакция. Компонентът, свързан с държавата, също така гарантира, че изгледите за отслабване са отразени в по-голяма подкрепа на форуърдните лихвени проценти, а оттам и в по-лесни условия за финансиране. Нашите насоки за развитие на лихвените проценти са допълнително подсилени от реинвестирането на значителните запаси от придобити активи, поради това, че сме обвързали очаквания хоризонт на реинвестиране с момента, в който ще започне увеличаването на лихвените проценти. Това укрепва въздействието на насоките за лихвените проценти върху финансовите условия, тъй като очакванията на пазара за хоризонта на реинвестирането се развиват в съответствие с очакванията за датата на увеличаването.

Държавите членки имат ясни отговорности, наред с другото, по отношение на националните фискални политики, чието благоразумно управление може да осигури важен стабилизиращ фактор в случай на спад, както и техния ангажимент към еврото и завършването на изграждането на ИПС, които гарантират доверието във валутата и правят еврозоната като цяло по-устойчива на сътресения.

11. Как според Вас ЕЦБ може да допринесе за икономическия растеж и пълната заетост, като същевременно изцяло спазва своята основна цел да поддържа ценовата стабилност? Според Вас какви са допълнителните мерки на паричната политика, които биха подобрили положителните ефекти на паричната политика върху реалната икономика? Каква е ролята на структурните реформи в държавите членки за паричните политики и обратно?

Основната цел на Евросистемата и на единната парична политика е поддържането на

ценовата стабилност, както е предвидено в член 127, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Паричната политика може да засегне реалната дейност в по-краткосрочен план. Въпреки че лошо приложената парична политика може да навреди на дългосрочните резултати чрез генериране на прекомерна нестабилност, дългосрочните стандарти на живот в крайна сметка зависят от непаричните фактори, като например производителността.

Това означава, че нашият мандат е да се постигне ценова стабилност в средносрочен план, а колко продължава това варира в зависимост от сътресенията, които могат да засегнат икономиката във времето. Когато дадено сътресение се отрази на съвкупното търсене, така че отрицателното сътресение предизвиква икономически спад и подценяване на инфлацията, хоризонтът е по-кратък и нашата стратегия ни насочва към по-енергична реакция в областта на паричната политика. Възстановяването на ценовата стабилност в този случай спомага и за преодоляване на разликата в резултатите. Когато сътресението засегне доставките – например при сътресение по отношение на цената на енергията, благодарение на което инфлацията може да надхвърли целта и да се стигне до рязък спад — е налице компромис между инфлацията и растежа. В този случай средносрочният план, имащ отношение към политиката, трае по-дълго и нашата стратегия изисква търпение. От това следва, че отчитаме икономическия растеж и безработицата при формирането на нашата парична политика в съответствие с променящото се състояние на икономиката, въпреки че нашата основна цел е изразена само по отношение на ценовата стабилност.

Политиките, които стимулират иновациите и инвестициите, повишават икономическата устойчивост и потенциала за растеж на икономиката, са важни при определяне на потенциала за дългосрочен растеж на икономиката на еврозоната и дългосрочния темп на възвръщаемост. Поради това съществува ясна връзка между потенциала за растеж на икономиката и целесъобразният средносрочен размер на лихвените проценти.

В другата посока, успешното постигане на ценова стабилност в средносрочен план намалява несигурността и дава възможност на дружествата и домакинствата да направят необходимите дългосрочни инвестиции за максимизиране на потенциала за растеж, подкрепени от подходящи политически рамки, ориентирани към растежа.

12. Какво е Вашето мнение относно рисковете, свързани с програмата за закупуване от корпоративния сектор (ПЗКС)? Виждате ли някакви нарушаващи конкуренцията последици в рамките на единния пазар? Как могат да бъдат сведени до минимум според Вас евентуалните нарушаващи конкуренцията последици от ПЗКС?

ПЗКС засили въздействието на мерките на паричната политика на Евросистемата върху реалната икономика, като допринесе за облекчаване на условията за финансиране за дружествата в еврозоната, включително намаляване на спредовете на корпоративните облигации, подобряване на условията на предлагане на първичния пазар на корпоративни облигации и – чрез механизъм за заместване – увеличи банковото кредитиране за НФК, които нямат достъп до финансиране, основаващо се на облигации, включително за МСП.

Когато преследва своята цел за поддържане на ценова стабилност, ЕЦБ е упълномощена да действа в съответствие с принципа за отворена пазарна икономика, при свободна конкуренция, като подкрепя ефективното разпределение на ресурсите. Вследствие на това ЕЦБ се стреми към неутрално по отношение на пазара изпълнение на програмата за

закупуване на активи и следователно покупките по ПЗКС се извършват в съответствие с референтен показател, който отразява пропорционално пазарната стойност на допустимите облигации.

Свободното движение на пазара на корпоративни облигации остава значително, което намалява притесненията относно отрицателното въздействие на програмата върху функционирането на пазара. Продължаващото ефективно функциониране на пазара намира отражение и в широката съгласуваност на движенията на спредовете на традиционно свързаните пазари, в резултат на ребалансирането на портфейлите. Непрекъснатият непосредствен мониторинг на пазарната динамика следва да гарантира, че всички потенциални нарушаващи конкуренцията последици могат да бъдат сведени до минимум.

13. Считате ли, че Парижкото споразумение и ЦУР следва да бъдат интегрирани и какви условия трябва да бъдат изпълнени, за да се гарантира спазване на мандата и рамката за управление на риска на ЕЦБ? Какво следва да направи ЕЦБ, за да приведе активите си в съответствие с целите за устойчиво развитие на ООН и Парижкото споразумение относно изменението на климата?

Важно е всички институции – публични и частни – да признават изцяло предизвикателството, което представлява изменението на климата, и да действат в рамките на своите правомощия и мандати в подкрепа на политики за справяне с него. Без да се засяга мандатът ѝ по отношение на ценовата стабилност, може да се помисли за други цели на Съюза, включително за опазване на околната среда.

Паричната политика на ЕЦБ се ръководи основно от нейния мандат по отношение на ценовата стабилност. Прилагането на ПЗА се ръководи от принципа на пазарна неутралност и не води до дискриминация по положителен или отрицателен начин въз основа на екологични или други критерии. Критериите за допустимост за ПЗА целенасочено са широко определени, за да се осигури голям набор от ценни книжа, подходящи за закупуване, с цел да се гарантира най-голяма ефективност на програмата и да се избегнат нарушения на специфични пазарни сегменти. Въпреки липсата на изрична екологична цел в нейната парична политика, ЕЦБ държи значително количество „зелени“ облигации както в програмите за закупуване в публичния сектор, така и в програмите за закупуване в корпоративния сектор.

Освен това, извън портфейла на паричната политика, съществуват възможности за интегриране на съображенията, свързани с опазването на околната среда.

Положителен факт е, че през миналата година ЕЦБ се присъедини към мрежата за екологизиране на финансовата система (Network for Greening the Financial System). Мисля, че е особено важно централните банки и надзорните органи да разработят общи надзорни и макропруденциални практики за справяне с рисковете, свързани с климата и околната среда. В това отношение разработването на обща таксономия на устойчиви активи е от голямо значение. Ето защо се приветства неотдавнашната инициатива на Европейската комисия в това отношение, както и предложенията за засилване на оповестяването на устойчивостта, които следва да допринесат за по-добро ценообразуване по отношение на рисковете за околната среда.

14. Наскоро представихте лекция на тема „Изменението на климата и ирландската финансова система“, в която заявявате, че „централните банки играят водеща роля, за да се гарантира, че изменението на климата е

стратегически приоритет за финансовата система като цяло“. Как бихте гарантирали, че ЕЦБ ще изпълнява тази водеща роля като цяло и как бихте се опитали да ограничите описаните от Вас в лекцията рискове, свързани с климата, в баланса на ЕЦБ в частност?

Централните банки и регулаторите, в по-широк план, имат водеща роля при идентифицирането на финансовите рискове. Това включва идентифициране на възникващите поради изменението на климата рискове и осигуряване на ясна рамка за подкрепа на преориентирането на финансовите потоци и намаляване на тези рискове. Една ясна политическа рамка е много необходима предпоставка за финансиране на екологизирането на нашата икономика, както и за разширяване на използването на критерии от екологичен, социален или управленски характер (ЕСУ) от страна на частни и публични институции.

Централните банки могат да предоставят внимателен анализ и изследване на тези измерения на изменението на климата. Тази роля е в рамките на мандатите на централните банки, като се има предвид, че изменението на климата може да засегне провеждането на паричната политика, като оказва влияние върху честотата и разпределението на икономическите сътресения и потенциално засяга средносрочните инфлационни очаквания: (1) по-честите сътресения, свързани с климата, могат все по-често да размиват анализа на средносрочния инфлационен натиск; (2) по-тежките сътресения могат по-често да са причина лихвените проценти да достигат долната граница в бъдеще; и (3) несигурността по отношение на скоростта и обхвата на прехода към нисковъглеродна икономика може потенциално да повлияе на средносрочните инфлационни очаквания. Паричната политика на ЕЦБ се ръководи основно от нейния мандат по отношение на ценовата стабилност. Въпреки това за портфейлите, които не са свързани с паричната политика, следва да се разгледа възможността за включване на ЕСУ стандарти.

15. Как оценявате увеличаващия се понастоящем дял на програмата за закупуване от корпоративния сектор на първичния пазар и същевременно намаляващия дял на програмата за закупуване на активи на публичния сектор на вторичния пазар?

Крайт на ПЗА не означава, че ние ще спрем да бъдем гъвкави: нашите насоки за развитие на основните лихвени проценти на ЕЦБ, подсилени от реинвестирането на значителен обем от придобити активи, продължават да осигуряват необходимата степен на парично стимулиране, за да се гарантира устойчиво приближаване на инфлацията към нашата цел. На нашата среща през юни 2018 г. започнахме ротация на политическите инструменти, с които разполагаме, като преминахме от програмата за закупуване на активи към по-конвенционални инструменти на паричната политика – основни лихвени проценти и насоки за вероятното им бъдещо развитие. Тази ротация подчертава, че основните лихвени проценти на ЕЦБ и свързаните с тях насоки за бъдещото им развитие са основният инструмент за адаптиране на курса на паричната политика в бъдеще.

Това се подкрепя от нашите насоки за развитие на реинвестирането, чрез които обвързахме хоризонта на реинвестиране с момента на повишаване на основния лихвен процент. Тези „свързани насоки“ засилват въздействието на нашите насоките относно лихвения процент върху финансовите условия, тъй като пазарните очаквания за хоризонта на реинвестициите ще се променят в съответствие с очакванията за датата на

повишаване на лихвения процент. Свободно търгуваният обем на пазара на корпоративни облигации остава относително голям, което смекчава опасенията за отрицателно въздействие на програмата върху функционирането на пазара.

16. Какво е Вашето мнение за прилагането на спешната помощ за осигуряване на ликвидност (СПОЛ)? Какво би могло да се подобри в процеса на вземане на решения за предоставяне на СПОЛ?

Понастоящем отговорността за предоставянето на СПОЛ, включително свързаните с нея разходи и рискове, произтичащи от това предоставяне, се носи на национално равнище от съответните НЦБ, като отразява съответното национално законодателство. Ето защо ролята на ЕЦБ, въз основа на член 14.4 от Устава на ЕСЦБ, се ограничава до това да гарантира, че предоставянето на СПОЛ не засяга задачите и целите на ЕСЦБ. Що се отнася до бъдещето, вземането на решения за предоставяне на СПОЛ следва да се развива в съответствие с темповете на напредък в изграждането на цялостен банков съюз.

17. Следва ли да се безпокоим от настоящите равнища на дисбалансите по TARGET?

От многобройни технически анализи става ясно, че настоящото равнище на дисбалансите по TARGET отразява основно механизмите на програмите за закупуване на активи. Децентрализираното изпълнение на паричната политика означава, че покупките и реинвестициите по ПЗА се извършват от всички национални централни банки (НЦБ). В много случаи тези покупки се правят от контрагенти, намиращи се извън страната на НЦБ. Когато плащанията от централните банки за закупените ценни книжа се извършват през граница, салдата по TARGET2 могат да бъдат засегнати. Тъй като нетните покупки на активи приключиха през миналата година, има по-малка вероятност салдата по TARGET2 да продължат да нарастват значително, въпреки че те биха могли да останат високи за известно време, като се има предвид, че ще продължим да реинвестираме плащанията по главницата с настъпващ падеж. Вътрешносистемните салда са присъща характеристика на всеки децентрализиран паричен съюз. Като цяло това не означава увеличение на напрежението на финансовите пазари, нарастване на фрагментацията или неустойчиво развитие на платежния баланс.

18. Какви са рисковете за паричната стабилност, свързани с развитието на виртуалните валути като биткойн? Според Вас каква роля следва да играе ЕЦБ по отношение на виртуалните валути?

Споделям преобладаващия консенсус, че ролята на частните виртуални валути е много ограничена. В по-широк смисъл криптоактивите понастоящем не представляват съществен риск за финансовата система на ЕС или за паричната стабилност. Въпреки това непрекъснатият мониторинг на криптоактивите е необходим с оглед на оценката на рисковете, които те могат да създадат за финансовата стабилност, и на евентуалните неблагоприятни последици за използването на еврото, провеждането на паричната политика и безопасността и ефикасността на пазарните инфраструктури и плащанията. Технологичните иновации притежават потенциал за повишаване на ефективността на финансовите пазари. При условие че се осигури равнопоставеност, както дружествата в областта на финансовите технологии, така и банките могат да се възползват от възможностите, предоставяни от технологичните иновации. В този контекст трябва да

бъдем бдителни и относно необходимостта от хармонизация, за да се избегне разпокъсаност чрез приемането на различаващи се регулаторни уредби в областта на финансовите технологии. Що се отнася до ролята, която ЕЦБ следва да играе, криптоактивите имат потенциала да засягат много аспекти от работата на ЕЦБ, поради което е обосновано да се следи отблизо развитието на събитията и да се анализират възможните последици за паричната политика и свързаните с тях рискове за гладкото функциониране на пазарните инфраструктури и плащания, както и за стабилността на финансовата система.

19. Как преценявате взаимодействието между платежните системи и паричната политика? Каква следва да бъде ролята на ЕЦБ, като централна емисионна банка, във връзка с надзора на централните контрагенти (ЦК)? Какви правни разпоредби следва да съдържа изменението на член 22 от Устава на ЕСЦБ и ЕЦБ в това отношение?

Централният клиринг предлага важни предимства за подобряване на стабилността на финансовите пазари. В същото време централната роля на ЦК означава, че регулаторният надзор е от съществено значение, включително важна роля за централните банки. Предложеното преразглеждане на Регламента за европейската пазарна инфраструктура и на Устава изцяло съответства на целта да се засили ролята на централните банки от ЕС и да им се предоставят подходящи инструменти за наблюдение и преодоляване на рисковете пред изпълнението на техните мандати в областта на паричната политика. От съществено значение е също централните банки да разполагат с минимални гаранции по отношение на ЦК, на които може да се наложи да предоставят ликвидност в определени ситуации.

Ако бъде прието от законодателите на ЕС, предложеното изменение на член 22 от Устава на ЕСЦБ/ЕЦБ би позволило на ЕЦБ да изпълнява ролята си за справяне с рисковете, които ЦК може да представляват по отношение на задачите на ЕЦБ във връзка с паричната политика. В него също така се запазва независимостта на ЕЦБ и нейната широка свобода на преценка при определянето на обхвата на нейната парична политика. Както и при всички изпълнени от ЕЦБ задачи, тези, които са изпълнени по отношение на ЦК, ще подлежат на пълен съдебен контрол, а ЕЦБ ще трябва да действа пропорционално и в рамките на своите основани на Договора правомощия.

20. Какви са свързаните с Брексит рискове за финансовата стабилност?

Много беше направено за справяне с рисковете от проявяване на ефекта на срутване, свързани с оттеглянето на Обединеното кралство от ЕС, в случай че не бъде постигнато споразумение. Това включва оказания от регулаторите натиск с цел да се гарантира, че дружествата са предприели необходимите правни мерки, за да гарантират, че след Брексит клиентите от ЕС могат да бъдат обслужвани. Това включваше и различните стъпки, предприети от Европейската комисия с оглед на значението на временното признаване на базираните в Обединеното кралство пазарни инфраструктури в случаите, в които не е възможно да се премине към алтернативи от ЕС в краткосрочен план.

Съответно считам, че основните рискове са свързани с макрофинансовото въздействие на Брексит от гледна точка на неговите последици за стопанския цикъл в Обединеното кралство, обменния курс между британската лира и еврото, цените на активите на Обединеното кралство и допълнителното въздействие върху онези региони от ЕС, които

са изложени най-силно на въздействието на икономиката на Обединеното кралство. Макар че те могат да бъдат значителни на местно равнище, макрофинансовото въздействие на Брексит на равнището на ЕС-27 вероятно ще бъде ограничено с оглед на ограничения размер на Обединеното кралство в сравнение с ЕС-27.

21. Как виждате ролята на ЕЦБ в контекста на възможно забавяне на растежа през следващите тримесечия?

Предвид по-слабия външен интерес и някои специфични за държавите и за сектора фактори входящата информация продължава да бъде по-слаба от очакваното. Последната оценка на Управителния съвет на ЕЦБ отбеляза, че значителни стимули за паричната политика продължават да са от съществено значение за подпомагане на по-нататъшното натрупване на натиск на цените на вътрешния пазар и на развитието на водещата инфлация в средносрочен план. Това ще бъде постигнато чрез нашите насоки за развитие на основните лихвени проценти на ЕЦБ, подсилени от реинвестирането на значителния обем придобити активи. Управителният съвет също така заяви, че е готов да адаптира всички свои инструменти, по целесъобразност, за да гарантира, че инфлацията продължава да се приближава към инфлацията, определена от Управителния съвет, по устойчив начин. Цялостният отговор на икономически спад следва също така да включва подходящата реакция по отношение на фискалните политики и други стимулиращи политики.

22. Считате ли, че ЕЦБ „няма да разполага с повече боеприпаси“, ако станем свидетели на друг значителен спад? Може ли ЕЦБ да разработи нови неконвенционални инструменти на паричната политика?

Както винаги изясняваме в нашите съобщения относно политиката, Управителният съвет може да реагира на значителен спад чрез пакет от мерки, които се основават на различни елементи от набора от инструменти на политиката. Точно както действащата стратегия се възползва от взаимното допълване между различните настоящи елементи в пакета за политиката, разработването на подходящ отговор при значителен спад може да се възползва от редица варианти.

23. Как може да се подобри рамката за икономическо управление, и по-специално нейното прилагане? Какво ще бъде необходимо за задълбочаването на ИПС? Считате ли, че ефективното действие в три посоки – инвестиции, структурни реформи и публични финанси, следва да включва и мерки, с които вниманието отново да се насочи към преодоляването на дисбалансите, предизвикани от разликите в системите за данъчно облагане на държавите членки?

През последните години рамката за управление на ИПС претърпя развитие на няколко равнища. От една страна е налице значително нарастване на споделения суверенитет чрез създаването и развитието на Единния надзорен механизъм (ЕНМ), Единния съвет за преструктуриране (ЕСП) и Европейския механизъм за стабилност (ЕМС). Балансът между метода на общността и междуправителствените подходи в управлението на общи институции следва да се развива в съответствие с отшумяването на финансовите асиметрии между държавите членки и възстановяването на взаимното доверие.

Що се отнася до задълбочаването на ИПС, завършването на изграждането на банковия съюз може да спомогне в голяма степен за подобряването на устойчивостта на паричния съюз, като се постигне по-нататъшно укрепване чрез съюза на капиталовите пазари. Ясно е също така, че механизмите за споделяне на фискалния риск също биха спомогнали за подобряване на устойчивостта, особено във връзка с големи сътресения, при условие че бъде постигнат необходимият политически консенсус за гарантиране на неговата легитимност. Съществуват много възможности за разработване на такива системи за споделяне на фискални рискове по отношение на последиците за националните системи за данъчно облагане и за системите за социално осигуряване.

По отношение на данъчната политика и нейното значение за ИПС винаги има компромиси при децентрализацията на данъчната политика. Това важи на регионално равнище във федералните системи и на национално равнище – както в рамките на Европейския съюз, така и в световен мащаб. Въпреки че тези напрежения съществуват по отношение на данъчното облагане на работниците и на стоките и услугите, най-сериозният дебат се отнася до данъчното облагане на глобалните дружества, особено предвид двойното значение на нематериалните (и мобилните) видове капитал и цифровизацията, което доведе до увеличаване на пазарния дял на дружествата, наричани „суперзвезди“. Това явление засяга различни валутни зони и решение може да бъде намерено от политическите лидери, а не от длъжностните лица в централните банки.

24. Какво е мнението Ви относно текущия дебат за постоянно високото равнище на публичния и частния дълг в еврозоната?

Важно е да се предприеме интегриран преглед на секторните баланси. Например комбинацията от силно задлъжняла държава и силна нетна позиция на външен кредитор (например Япония) очевидно се различава по отношение на рисковия профил спрямо положение на „двоен дълг“, при който и държавата, и нацията са нетни длъжници.

Важно е също така да се разпознава цикличната обратна връзка между равнищата на дълга и резултатите по отношение на растежа. От една страна, прекомерно бързото намаляване на публичната или частната задлъжнялост може да струва твърде скъпо, що се отнася до неговото неблагоприятно въздействие върху макроикономическите резултати. Същевременно обаче също така е вярно, че рисковите премии за конкретните периоди и държави, които могат да се свързват с висок дълг, означават, че е важно, особено по време на благоприятните фази, да се намаляват прекомерните равнища на задлъжнялост на устойчива основа. Взети заедно, тези аспекти налагат извършването на диференциран анализ на общата динамика на равнищата на дълга и на резултатите, за да се гарантира, че се постига оптимална скорост на намаляване на задлъжнялостта.

25. Какви мислите за критиките, според които рамката на ЕЦБ за обезпеченията не е достатъчно прогресивна и разчита твърде много на външни агенции за кредитен рейтинг? Считате ли, че ЕС следва да създаде своя собствена публична агенция за кредитен рейтинг за оценката на определени активи?

Евросистемата има законово задължение да гарантира, че нейните операции са подсилени с адекватни обезпечения. Ето защо е толкова важно да има стабилни договорености за контрол на риска, за да се смекчат финансовите рискове, свързани с нейните операции. В това отношение следва да се отбележи, че при оценяването на обезпечението, което приема в своите кредитни операции, Евросистемата не разчита изключително на агенциите за кредитен рейтинг, а на четири различни източника:

външни институции за кредитна оценка; вътрешните системи за кредитна оценка на националните централни банки; системи на контрагентите, основаващи се на вътрешни рейтинги; рейтинговите инструменти на трети страни доставчици.

Независимо от идентичността на дадена агенция за кредитен рейтинг, цикличността е неизбежна характеристика на оценките на кредитния риск: наличието на неблагоприятна макроикономическа среда води до по-лоши кредитни перспективи. Рискът от специфични оценки на отделните агенции за кредитен рейтинг е смекчен от многообразието от съществуващи агенции за кредитен рейтинг и това следва да се наблюдава редовно. В по-общ план правилата за допустимост на обезпеченията на ЕЦБ са достатъчно общи, за да позволят представянето на широк набор от активи, със съответните разлики в процентите за намаляване на стойността на обезпечението.

26. Считате ли, че гръцки облигации следва и биха могли да бъдат включени на етапа на реинвестиране на програмата за закупуване на активи от публичния сектор (ПЗАПС) и на програмата за закупуване от корпоративния сектор (ПЗКС)?

Гръцките държавни облигации понастоящем не са допустими за закупуване, тъй като Гърция не отговаря на минималните кредитни изисквания и вече не е обхваната от програма за корекции. Ако се стигне до положение, в което гръцките държавни облигации са допустими и същевременно се извършват реинвестиции от Евросистемата, може да се предвиди измеримо натрупване на гръцки държавни ценни книжа.

27. Как оценявате промените във валутния курс USD/EUR в последно време?

От първото тримесечие на 2018 г. обменният курс на еврото се е обезценил спрямо щатския долар, което отразява до известна степен подобрената макроикономическа среда в САЩ и цикъла на затягане на политиката, започнат от Федералния резерв. За същия период обаче обменният курс на еврото остана като цяло стабилен спрямо валутите на другите основни търговски партньори. Това означава, че обезценяването на еврото като номинално действително изражение е много по-умерено. Като цяло това е в съответствие с идеята, че развитието на обменния курс на еврото от март 2018 г. насам отразява основно фактори в САЩ.

28. Как оценявате постиженията на Г-20? Какво е мнението Ви за настоящото равнище на координация между основните централни банки?

Г-20 е важен форум за многостранен диалог и търсене на решения в духа на сътрудничество: нарастващият дял на държавите с бързо развиваща се икономика в световната икономика означава, че е жизненоважно да има стабилна институционална рамка, която да обедини правителствата на основните развити и бързо развиващи се икономики. Насоките, предоставени от Г-20 за работата на Съвета за финансова стабилност, се оказаха важни за гарантирането на подход към финансовото регулиране на световно равнище, който се радва на широка подкрепа. Както беше демонстрирано през периода 2009 – 2010 г., Г-20 може също така да бъде важен форум за изготвянето на обща реакция в случай на сериозно глобално сътресение.

Основните централни банки поддържат силни многостранни и двустранни отношения в рамките на структури като Банката за международни разплащания (БМР), Г-20, Г-7, Международния валутен фонд (МВФ) и Организацията за икономическо сътрудничество

и развитие (ОИСП). Нарастващата степен на интеграция на световната икономика и на финансовата система означава, че всички централни банки трябва да вземат предвид страничните ефекти и връзките между мерките на националната и международната политика, като същевременно продължават да акцентират върху предоставянето на отделни мандати. Научната литература дава основания да се предположи, че този смесен подход, при който се вземат независими решения в областта на политиката, но в контекста на силни многостранни отношения, следва да се окаже като цяло ефективен.

29. Трябва ли ЕЦБ да предприеме конкретни стъпки за засилване на позициите на еврото като международна валута?

Международната роля на еврото се подкрепя от стремежа към стабилни икономически политики в еврозоната и по-задълбочен и по-цялостен икономически и паричен съюз, включително завършване на изграждането на банковия съюз и постигане на напредък по отношение на съюза на капиталовите пазари. В този смисъл доизграждането на структурата на ИПС чрез повишаване на устойчивостта на еврозоната ще спомогне за това, използването на еврото да стане по-привлекателна възможност. Инициативите на Евросистемата по отношение на пазарната инфраструктура и плащанията, които допринасят за повишаване на ефективността и на интеграцията на финансовите пазари в еврозоната, също могат да имат положителен принос. Увеличаването на предлагането на нискорискови активи, деноминирани в евро, е също така от съществено значение, за да могат глобалните инвеститори да разчитат на еврото като парична единица, която предлага сигурност.

30. Доколко реалистично е според Вас да се вярва, че японската йена (JPY) или китайския ренминби юан (CNY) са в състояние да оспорят позицията на еврото като втората по значимост международна валута?

В дългосрочен план е възможно да се предвиди многостранна международна финансова система, в която нито една валута не е със статус на хегемон. Тъй като както в търговията със стоки, така и в търговията с активи са налице силни гравитационни фактори, изглежда напълно възможно една или повече азиатски валути да поемат по-значима трансгранична роля както на регионално, така и на световно равнище. Това зависи от по-нататъшния напредък в развитието на националните финансови системи в тези държави, от пълната либерализация на финансовата сметка и на вътрешно ориентирани режими на паричната политика.

31. Какви са основните рискове/възможности пред еврото?

Институционалните реформи, извършени след кризата, подобриха устойчивостта на еврозоната. В същото време постигането на по-голям напредък по отношение на банковия съюз, на съюза на капиталовите пазари и на засиленото споделяне на риска (заедно с укрепването на националните политики) ще подобри допълнително степента на съгласуваност в нейните рамки. Съответно, особено ако не сме в условията на криза, за лицата, участващи в разработването на политики, е налице възможността да се постигне институционален напредък на национално равнище и на равнището на еврозоната. Същевременно основен рисков фактор е търсенето на алтернативни варианти на политиката, които повишават несигурността и поставят под въпрос колективния ангажимент за поддържане на устойчива еврозона.

32. Трябва ли ЕЦБ да бъде разтревожена поради риска от евентуална „валутна война“ със САЩ? Трябва ли ЕЦБ да разгледа възможността да възприеме на по-категорична комуникационна политика относно политиката за обменния курс на еврото?

Евروزоната и Съединените щати са големи валутни зони, които са в състояние да управляват вътрешно ориентирани парични стратегии, с оглед на доминиращата роля съответно на еврото и на долара за функционирането на тези икономики и финансови системи. В съответствие с това, макар да е възможно обменният курс да бъде важен трансмисионен механизъм на паричната политика, не е необходимо ЕЦБ или Федералният резерв да насочат вниманието си към равнището на обменния курс, за да осигурят ценова стабилност. Същевременно големите и внезапни валутни движения могат да бъдат разрушителни до такава степен, че основните централни банки си запазват възможността за атипична намеса на валутните пазари.

33. Според Вас трябва ли ЕЦБ да закупува повече облигации на ЕИБ, за да подпомогне финансирането на европейските инвестиции в съответствие с основните и вторичните цели на ЕЦБ?

Наднационалните облигации (включително облигациите на ЕИБ) са важна част от пазара на облигации, деноминирани в евро, и Евросистемата е значителен притежател на такива облигации по ПЗАПС. Същевременно съвкупността от наднационални облигации е прекалено малка, за да позволи тези облигации да бъдат основната цел на пазарните операции на Евросистемата и по този начин да позволи постигането на целта на паричната политика на програмата.

Следва да се припомни, че на Евросистемата е забранено да купува облигации, емитирани от ЕИБ на първичния пазар по силата на член 123 от Договора. Поради това тези облигации могат да бъдат закупени само на вторичния пазар и в съответствие с приложимите критерии за допустимост, включително ограниченията за емисията и емитента.

34. Смятате ли, че новоприсъединилите се държави членки следва да изпълнят допълнителни условия, преди да станат нови членки на еврозоната, като например присъединяване към банковия съюз чрез ЕНМ, ефективен контрол на рисковете от изпиране на пари, доказване на сравнително стабилни пазари на собственост, ефективен контрол на корупцията?

От съществено значение е всяка държава, която възнамерява да приеме еврото, да следва правилния път, ред и условия и график, които включват участие в ERM II без затруднения в продължение на най-малко две години.

Като се има предвид това условие, след създаването на банковия съюз всяка държава, която приема еврото, ще влиза същевременно и в банковия съюз. Поради тази причина държавите членки, които желаят да се присъединят към еврозоната, следва също така да имат готовност да участват в Единния надзорен механизъм и в Единния механизъм за реструктуриране. Съответно от държавите членки се изисква да установят тясно сътрудничество с ЕЦБ и като част от този процес се изисква банковият надзор на ЕЦБ да извърши цялостна оценка на банките на съответните държави.

35. Федералният резерв и Централната банка на Канада обявиха неотдавна преглед на своята рамка за паричната политика. Смятате ли, че двадесет години след въвеждането на еврото е настъпил моментът за извършване на подобен преглед в ЕЦБ?

Както сочат тези примери, извършването на периодични прегледи на рамките за паричната политика е добра идея. Убеден съм, че Управителният съвет ще разгледа този въпрос своевременно.

36. Каква ще бъде според Вас ролята на трансакциите на касова основа в сравнение с цифровите трансакции в бъдеще?

Цифровите трансакции имат очевидни важни предимства. Същевременно предстои да бъдат решени някои въпроси (включително постигането на баланс между анонимността и проследимостта при цифровите трансакции), преди да отпаднат всички опасения във връзка с прехода към цифрови трансакции. Централните банки могат да се адаптират към различните степени на цифровизация, а световната общност на централните банки проучва внимателно тези тенденции.

37. Какво е мнението Ви за ограничаването на някои банкноти с висока номинална стойност?

Аз участвах в прегледа, извършен през май 2016 г. от Управителния съвет, и във вземането на решение относно деноминационната структура на серията от банкноти „Европа“ и подкрепих това решение. Тогава Управителният съвет реши да спре производството на банкнотата от 500 EUR с оглед на опасенията, че тя би могла да улесни незаконни дейности. Банкнотата от 500 EUR обаче ще остане законно платежно средство и винаги ще може да се обменя в НЦБ и ще запази стойността си.

В. Финансова стабилност и надзор

38. Какви мерки можем да предприемем, за да преодолеем последиците от кризата – високи равнища на размера на необслужваните кредити, както и рисковете в потока от такива кредити? Каква е оценката Ви за проблема с необслужваните кредити в балансите на средните и малките кредитни институции? Какви мерки следва да предприеме ЕЦБ/ЕНМ, за да гарантира, че всички банки от еврозоната, а не само най-големите, разполагат с подходящи предпазни мерки по отношение на лошите кредити?

Необходимостта да се предприемат мерки за справяне с необслужваните кредити е безспорна. По-специално, необслужвани кредити, във връзка с които не се предприемат мерки, увеличават уязвимостта на банковата система в случай на бъдещ спад, така че е важно този въпрос да бъде решен в периоди на положителни икономически резултати. Надзорните инициативи на банковия надзор на ЕЦБ започнаха да дават резултати. Нивата на необслужваните кредити намаляват за значимите институции – от около 7,5%

в началото на 2015 г. на 4,2% за третото тримесечие на 2018 г.⁵ В насоките на банковия надзор на ЕЦБ от март 2017 г. се посочва, че банките следва да прилагат стратегии за необслужваните кредити с цел справяне с наличните необслужвани кредити. Насоките се прилагат за всички значими институции в еврозоната и бяха допълнени с добавката, публикувана през март 2018 г. Законодателството на ЕС във връзка с предприемането на мерки за справяне с необслужваните кредити в рамките на стълб 1 представлява допълнителен необходим елемент за създаване на законово установен предпазен механизъм за провизиране и за укрепване на механизмите на банките в ЕС за справяне с необслужваните кредити в бъдеще.

Инструментите, с които разполагат по-големите банки (включително продажбата на портфейли от необслужвани кредити на небанкови инвеститори), не са достъпни в същата степен за по-малките банки, но от най-голямо значение за финансовата стабилност е съвкупният обем на необслужваните кредити, така че националните надзорни органи на по-малките банки следва също да предприемат действия, за да гарантират, че се вземат мерки във връзка с този проблем.

39. Как оценявате високото равнище на активи от ниво 2 и ниво 3 в балансите на много банки? Смятате ли, че тези активи са взети предвид по подходящ начин в настоящата надзорна рамка?

ЕНМ оценява надеждността на практиките на банките за оценяване с цел повишаване на осведомеността за присъщите рискове и прилагането на предпазливи подходи за оценка и управление на риска, като използва комбинация от инструменти за надзор. ЕНМ приложи пълния набор от своите инструменти за надзор, за да гарантира надеждността на практиките на банките за оценка и на този въпрос са посветени значителни ресурси от създаването на ЕНМ до момента, като се започне с прегледа на качеството на активите като част от всеобхватната оценка за 2014 г. Подходът на ЕНМ за оценка на риска при сложни активи се основава на комбинация от засилено наблюдение, задълбочени проучвания (deep dives) и проверки на място. Тези проверки оценяват надеждността и ефективността на рамката за оценяване и контрола върху моделите за ценообразуване, които се използват за създаване на справедливи стойности. Мисиите поставят специален акцент върху правилното определяне на позициите в йерархията на справедливите стойности (т.е. правилно класиране) и включват проверката на конкретни трансакции. Не на последно място следва да се отбележи също така, че относителното значение на активите и пасивите по справедлива стойност (комбинирано за 1, 2 и 3) е намаляло чувствително за банките в ЕНМ през последните години.

40. Какво мислите за регулирането на паралелните банкови предприятия? Трябва ли ЕНМ да бъде упълномощен да упражнява надзор над паралелната банкова система? Смятате ли, че са налице регулаторни и надзорни пропуски, спрямо които трябва да се предприемат мерки в краткосрочен план? Каква следва да бъде ролята на ЕНМ по отношение на финансовите технологии?

Постигнат е значителен напредък в укрепването на регулаторната и надзорната рамка на ЕС за небанковите институции. По-специално, следкризисните регулаторни рамки за

---

⁵ Вж. [Supervisory Banking Statistics: Third Quarter 2018](#), Банков надзор на ЕЦБ, януари 2019.

секюритизация, фондовете на паричния пазар и инвестиционните фондове са крайъгълен камък за ограничаването на рисковете в небанковия финансов сектор. Същевременно делът на небанковото финансово посредничество нараства както в Европа, така и в световен мащаб, което може да има последици за финансовата стабилност и финансирането на реалната икономика. Например през последните десет години секторът на инвестиционните фондове в еврозоната се разрасна бързо, като общият размер на притежаваните активи се е увеличил от 4,5 трилиона евро в края на 2008 г. на 12,2 трилиона евро в края на 2018 г.⁶ Облигационните фондове на ЕС засилиха преобразуването на ликвидността, като поемат допълнителен кредитен и лихвен риск. За да предприемем мерки за справяне с новите и възникващите рискове от небанково финансово посредничество, ние трябва да следим отблизо сектора и да разработим набор от инструменти за макропруденциален надзор за инвестиционните фондове и за небанковото финансиране в по-общ план. За инвестиционните посредници, които са големи, сложни и взаимосвързани и които извършват дейности, подобни на банковите, и могат да представляват системен риск, следва да гарантираме, че тяхното регулиране и надзор са съгласувани с тези на банковите институции от системно значение. Например би било разумно ЕНМ да упражнява надзор над големите дружества за брокерски и дилърски услуги, с оглед на тясната връзка между дейностите на посочените дружества и банковата система.

Конкуренцията от страна на дружествата за финансови технологии и небанковите финансови посредници може да застраши възможностите за печалба на банките, но също така да предложи възможности за диверсифициране на доходите и намаляване на разходите. Следва да е ясно, че надзорните органи (включително ЕНМ) следва да бъдат неутрални по отношение на традиционните дружества и дружествата за финансови технологии, като прилагат еднакви регулаторни очаквания за двете групи.

41. Какво мислите за възможните стъпки, които могат да бъдат предприети за завършване на изграждането на банковия съюз с европейска схема за гарантиране на депозитите и предпазен фискален механизъм, включително необходимото прилагане на действащото законодателство за банковия съюз и текущата работа по отношение на споделянето и намаляването на риска?

Споразумението относно общия предпазен механизъм към Единния фонд за реструктуриране е важна стъпка към постигането на по-цялостен банков съюз. Същевременно потенциалните ползи от цялостен банков съюз могат да бъдат постигнати само с още по-дълбок, съвместен ангажимент за финансова стабилност и единна схема за гарантиране на депозитите. От своя страна високата степен на споделяне на риска естествено върви ръка за ръка с намаляване на асиметричните рискове в държавите. В допълнение към мерките за по-нататъшно укрепване на стабилността на банковия сектор, чувствителността на националните банкови системи спрямо суверена продължава да бъде пречка за постигането на цялостен банков съюз. Един от елементите за отслабването на този потенциален „омагьосан кръг“ е да се намали склонността към ценни книжа на съответната държава в портфейлите от държавни ценни книжа, държани от банките. Това може да се постигне по различни начини, включително чрез иновации като улеснения за ценните книжа, обезпечени с държавни облигации (SBBS).

---

⁶ Източник: Investment Funds Balance Sheet Statistics, ECB Statistical Data Warehouse.

42. Какви са според Вас рисковете за финансовата стабилност, свързаните с кредитите към дружества с високо равнище на дълг?

През последните години разрастването на пазарите на кредити към дружества с високо равнище на дълг се проучва внимателно от централните банки и финансовите регулаторни органи. Налице са очевидни опасения по отношение на тази кредитна категория, но е важно също така да се има предвид ограниченият относителен размер на този пазар и разпределението на рисковете между различните видове крайни инвеститори.

43. С какви предизвикателства очаквате да се сблъска ЕЦБ, ако Европейският механизъм за стабилност (ЕМС) бъде трансформиран в Европейски паричен фонд (ЕПФ)?

Споразумението с цел да бъде укрепен ЕМС и да му бъдат предоставени финансовите инструменти, необходими за изпълнението на неговите задачи, представлява положително развитие на ситуацията. По отношение на последващите действия се открояват два приоритета. Първо, важно е споразумението да зачита ролите, възложени на различните институции от Договорите на ЕС и вторичното законодателство, включително Регламента за ЕНМ. Второ, отварянето на Договора за ЕМС представлява добра възможност за укрепване на управленската рамка на ЕМС. Например, ясната структура за независимост на служителите в МВФ представлява добър модел за ЕМС. Тези фактори са обяснени по-подробно в неотдавнашно становище на ЕЦБ по този въпрос⁷.

44. Как оценявате участието на ЕЦБ в контекста на програмите за финансова помощ? Какво развитие може да претърпи според Вас в бъдеще едно потенциално участие на ЕЦБ в програмите за финансова помощ и в наблюдението след приключване на програмата?

ЕЦБ участва в програми за корекции по искане на държавите членки, за да допълва експертния опит на Комисията. Безспорният акцент на участието на ЕЦБ следва да бъде поставен върху въпросите, свързани с финансовата стабилност и финансовия сектор, както и с макроикономическото измерение на бюджетната политика. По отношение на мандата е целесъобразно ЕЦБ да не участва в микроикономически въпроси, като например бюджетните позиции, структурата на системите за социална закрила, приватизационните програми и структурните реформи на пазара на труда и продуктовите пазари.

45. Какво мислите за необходимостта да се гарантира строго разделение между паричната политика и банковия надзор и какви според Вас са реформите, които биха засилили и благоприятствали едно такова разделение?

Подкрепям принципа на разделение и той действа добре на практика по отношение на

---

⁷ Вж [Становище на ЕЦБ \(CON/2018/20\)](#).

функционирането на ЕНМ. Същевременно е ясно, че са налице значителни взаимни ползи за надзорните органи и служителите в централните банки чрез членство в една и съща организация. От една страна, експозицията на макроикономическите експертни познания на служителите, отговарящи за централното банкиране в ЕЦБ, следва да подпомага надзорните органи при оценката на кредитните рискове; от друга страна, анализът на обобщените данни за банките помага на служителите, отговарящи за паричната политика, да разберат по-добре финансовия трансмисионен канал.

46. Какви са начините, по които ЕНМ и ЕСП могат да засилят своето сътрудничество?

В съответствие с Меморандума за разбирателство сътрудничеството между ЕЦБ и ЕСП продължава да се подобрява, като обменът на информация продължава да се извършва редовно и по конкретни поводи. Това се отнася както за ежедневните дейности, така и за ситуации на управление на кризи (например решенията относно институции, които са проблемни или има вероятност да станат проблемни). Доколкото знам е налице активно сътрудничество между съветите и тясно сътрудничество на техническо равнище. Като се има предвид, че както ЕНМ, така и ЕСП се развиват на институционално равнище, съм сигурен, че сътрудничеството ще стане още по-силно.

47. Какво е мнението Ви за настоящата институционална структура на Европейския съвет за системен риск (ЕССР) в рамките на ЕЦБ във връзка с конкретните му постижения в областта на макропруденциалния надзор?

Макропруденциалната и паричната политика се допълват взаимно. Тъй като макропруденциалните политики намаляват рисковете за финансовата стабилност на национално равнище и за цялата зона, това осигурява на паричната политика пълна свобода да се стреми към постигане на собствената си обособена цел, а именно поддържане на ценовата стабилност. Процедурите за вземане на решения и органите на ЕССР (Генерален съвет) и на ЕЦБ (Управителен съвет) са ясно обособени от правото на ЕС. Не виждам съществен конфликт на интереси между оценката на финансовата стабилност на ЕССР и функцията на ЕЦБ в областта на паричната политика. Освен това, като се има предвид експертният опит на персонала на ЕЦБ, би било неефективно и скъпо да се възпрепятстват сътрудничеството и съдействието между секретариата на ЕССР и ЕЦБ.

48. Какво е Вашето мнение относно структурната реформа на банковия сектор по отношение на институциите, които са „твърде големи или взаимосвързани, за да фалират“, спестовните банки, общия въпрос за рентабилността на банковия сектор в ЕС и перспективите за развитие на неговата структура, за да се отговори на нуждите на реалната икономика и дългосрочното финансиране?

Банките от еврозоната са изправени пред различни предизвикателства по отношение на цикличните и структурните характеристики на пазарите, на които функционират. Макар някои от цикличните предизвикателства, свързани с рентабилността на банките, да са отшумели, редица структурни предизвикателства са все още съществени и продължават

да се отразяват негативно на перспективите за рентабилност. Не съществува универсална структурна промяна, която банките от еврозоната трябва да предприемат, за да гарантират, че банковата система отговаря на нуждите на реалната икономика. Оптималната стратегия ще зависи от много фактори, включително възможностите за спестяване на разходи, като например рационализиране на каналите за дистрибуция, намаляване на разходите и подобряване на ИТ системите, както и мерки, насочени към разширяване на потоците на приходи от такси. Много банкови бизнес модели трябва да бъдат преоткрити, за да се създадат устойчиви начини за генериране на печалби в следкризисна обстановка. Свърхкапацитетът и разпокъсаността на национално равнище до известна степен пречат на рентабилността на някои банкови сектори в еврозоната. За консолидацията в банковия сектор са необходими трансгранично предоставяне на услуги, като сливанията и придобиванията в еврозоната са придружени от преход към по-малки структури в условията на развиващ се банков съюз.

49. Как може да се противодейства по-ефективно на изпирането на пари и на финансирането на тероризма в рамките на банковия съюз? Каква следва да бъде ролята на ЕЦБ/ЕНМ в този процес?

Участието в изпиране на пари или финансиране на тероризма може да представлява значителен риск за дадена банка, в крайна сметка дори за нейната жизнеспособност. Поради тази причина ЕЦБ, в рамките на своите надзорни функции, приема много сериозно пруденциалните последици от изпирането на пари. ЕЦБ обаче не носи отговорност за прилагането на законодателството относно предотвратяването на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари или финансирането на тероризма. Тази задача е възложена на националните органи за борба с изпирането на пари и с финансирането на тероризма. Тези въпроси може да бъдат решавани по-ефективно чрез навременно и надеждно получаване на информация за рисковете и нарушенията на изискванията относно борбата с изпирането на пари и с финансирането на тероризма от страна на поднадзорните субекти.

50. В случая с малтийската Pilatus Bank, който възникна неотдавна, ЕЦБ беше изправена пред правни пречки за отмяна на лиценза на кредитора, след като неговият председател беше арестуван през март в САЩ за предполагаемо изпиране на пари и банкови измами. Твърдеше се, че забавянето се дължи на неясни правила и прекомерни дискреционни правомощия за националните надзорни органи. Как оценявате капацитета на ЕЦБ да предотвратява изпирането на пари и да действа ефективно в ситуации като посочената по-горе в бъдеще въз основа на настоящите си пруденциални правомощия?

ЕЦБ зависи изцяло от информацията, предоставена от националните органи за борба с изпирането на пари и с финансирането на тероризма (пряко или непряко чрез националните надзорни органи за пруденциален надзор). Целта на споразумението между ЕЦБ и националните надзорни органи в областта на борбата с изпирането на пари и с финансирането на тероризма е да се улесни и подобри обменът на информация, свързана с борбата с изпирането на пари и с финансирането на тероризма, между участващите органи. По-специално споразумението описва подробно процедурата за искане и за предоставяне на информация (при поискване и по собствена инициатива) и предвижда звена за контакт, които страните по споразумението се очаква да поддържат в готовност по всяко време.

51. След неотдавнашните скандали в ЕС, как според Вас ще бъдат взети предвид рисковете от изпиране на пари, когато ЕЦБ оценява финансовата стабилност на банките? Съгласни ли сте, че е налице необходимост от централизиране на надзора върху борбата с изпирането на пари в ЕС в една агенция, като същевременно се разреши на компетентните органи да използват данните относно данъчно облагане за целите на борбата с изпирането на пари?

Необходим е общоевропейски подход за борба с изпирането на пари. Тъй като изпирането на пари често е трансгранично явление, ефективността на настоящата уредба се равнява на най-слабата степен на прилагане на национално равнище в държавите членки. Последният преглед на Директивата относно борбата с изпирането на пари може да не е достатъчен, за да се гарантира гладко и всеобхватно сътрудничество между съответните надзорни органи. Следва да се разгледа възможността за повишаване на равнището на хармонизация на приложимите правила. Извършването на необходимите оценки и предлагането на начини за по-нататъшно развитие на уредбата на ЕС за борба с изпирането на пари и с финансирането на тероризма обаче е преди всичко от компетентността на Европейската комисия.

52. В сравнение с еврозоната, САЩ разполагат с по-интегриран финансов сектор, който е от основно значение за изглаждане на последиците от неблагоприятни сътресения (устойчивост). Въпреки това световната финансова криза показва, че финансовите мрежи са едновременно устойчиви и уязвими по своя характер: същите елементи, които правят системата по-устойчива при определени условия, могат да функционират като значителни източници на системен риск и нестабилност при други условия. Смятате ли, че по-високата степен на финансовата интеграция винаги е в съответствие с целта за финансова стабилност? Какви следва да бъдат целите на съюза на капиталовите пазари (СКП)?

Рамката за „финансова трилема“ определя едно основно изискване за успешното съчетаване на финансовата интеграция и финансовата стабилност. По-специално, тя изисква обща регулаторна и надзорна рамка, заедно с централните банки, които са способни да действат в подкрепа на финансовата стабилност в периоди на криза. Трагедията на паричния съюз в началото на първото десетилетие беше, че бързото разрастване на трансграничното кредитиране не беше придружено от интеграция на финансовия надзор. В резултат на кризата сега разполагаме с ЕНМ и европейските надзорни органи (ЕБО, ЕОЦКП, ЕОЗППО), които спомогнаха за разработването на общ подход към надзора в рамките на общата правна уредба, определена в РКИ/ДКИ. Интегрирането на финансовата система беше съпътствано и от въвеждането на Единния съвет за реструктуриране, Единния фонд за реструктуриране и ЕМС. Освен това активното използване на макропруденциални политики може също да спомогне за ограничаване на потенциалните рискове за финансовата стабилност, произтичащи от финансовата интеграция.

Важно е също така да се имат предвид потенциалните ползи от финансовата интеграция. В допълнение към насърчаването на мащаба, необходим за засилване на конкуренцията и постигане на икономически ефективни резултати в онези пазарни сегменти, които имат високи постоянни разходи, географската диверсификация е важен елемент за

изолирането на инвеститорите и потребителите от специфичните за отделните държави рискови експозиции. Поради това по-нататъшният напредък по отношение на банковия съюз и съюза на капиталовите пазари може да повиши стабилността на всички държави членки.

Г. Функциониране на ЕЦБ и демократична отчетност и прозрачност

53. Какъв ще бъде личният Ви подход към социалния диалог в ЕЦБ?

Социалният диалог е основен елемент на европейския социален модел. Важно е както на равнището на ЕЦБ, така и на равнището на ЕСЦБ да има пряк контакт между ръководството и представителите на персонала. Доколкото знам, в ЕЦБ в последно време е постигнат напредък по отношение на работното натоварване, работното време и гъвкавостта. Аз лично смятам, че активните контакти и дискусиите с представителите на персонала с цел да се гарантира, че мненията са изцяло чути и разбрани, са важен елемент за изграждането на устойчива и удовлетворяваща работна среда.

54. Европейският парламент играе основна роля по отношение на отчетността на ЕЦБ. Какви заключения могат да се направят според Вас въз основа на сравнението с други юрисдикции? (напр. Конгреса на САЩ/Федералния резерв на САЩ спрямо ЕП/ЕЦБ спрямо Парламента на Обединеното кралство/Английската централна банка)

Независимостта и отговорността са неразделно свързани. За да се осигури висока степен на независимост на централните банки, е изключително важно да се покаже, че тази независимост се използва по подходящ начин.

Европейският парламент, в ролята си на институцията, представляваща гражданите на ЕС, играе основна роля за осигуряването на отчетност от страна на ЕЦБ. Това става чрез редовните явявания на председателя на ЕЦБ пред комисията по икономически и парични въпроси (ECON), както и чрез други разисквания по време на пленарните сесии, представянето на годишния доклад в комисията ECON, писмените отговори на въпросите, зададени от членовете на ЕП, които се публикуват, и други механизми. В интерес на ЕЦБ е да отговаря изчерпателно и своевременно на въпросите, повдигнати от членовете на ЕП чрез тези различни форуми, тъй като тези въпроси обикновено отразяват тревогите на широката общественост в отделните държави членки. Освен това подобряването на общото разбиране на политиките на ЕЦБ също така повишава ефективността на тези политики, които обикновено разчитат на реакцията на домакинствата, дружествата и участниците на пазара спрямо съответните мерки на политиката.

ЕЦБ извлече поуки от други юрисдикции (и от развитие на начина на мислене относно отчетността на независимите институции в по-широк план) и реагира на практика, като промени начина, по който комуникира. Например публикуването на счетоводните отчети от обсъжданията в Управителния съвет дава възможност на членовете на Европейския парламент, участниците на пазара и гражданите да разберат начина, по който мислим. Големият обем публикации, издадени от ЕЦБ, също е важен елемент, с който се гарантира, че процесът на разработване на политики е възможно най-прозрачен, което допълнително се подсилва от контактите чрез нови канали на социалните медии. Важно е също така да се отбележи, че практиката на ЕЦБ да провежда пресконференция

след всеки режим на парична политика понастоящем се възприема на други места. Важно е да се отбележи, че по отношение на поемането на нови отговорности – например надзор – беше въведена преразгледана рамка за отчетност. ЕЦБ работи в уникална институционална среда и отговори на новите искания за повече контрол, прозрачност и отчетност. В по-широк план съм убеден, че комуникационната стратегия на ЕЦБ ще продължи да се развива през следващите години.

55. Според Вас какви мерки и бъдещи реформи биха засилили демократичната отчетност на ЕЦБ пред Европейския парламент?

Основният акцент следва да бъде поставен върху това да се гарантира, че настоящият модел на контакти между ЕЦБ и Европейския парламент (както е посочено по-горе) работи възможно най-добре. Например ЕЦБ следва винаги да е отворена за обратна информация от членовете на ЕП относно качеството и навременността на отговорите на въпросите. ЕЦБ следва също така да бъде отворена към нови видове взаимодействие, като се имат предвид развитието и иновациите в областта на комуникационните медии. По време на моя мандат като управител на Централната банка на Ирландия отчетността и прозрачността бяха основна част от стратегията на банката, което отразява нашата визия за доверие от страна на обществеността и уважение от страна на нашите партньори. Централната банка на Ирландия спечели наградата за прозрачност при връчването на наградите за централните банки, като признание за нашите високи стандарти за прозрачност и отчетност. Един от факторите за това беше работата ни във връзка с начините, по които разглеждахме исканията за свобода на информацията, публикуването на сметките на Комисията (Съвета) на Банката и протоколите от ключови интервюта в медиите, както и прозрачността по отношение на въпроси като пътните ни разноски, организационните политики и размерите на заплатите. Винаги трябва да бъдем отворени за научаването на нови неща, развитието и иновациите.

56. Какво конкретно би могла да направи ЕЦБ, за да има в бъдеще жени кандидати за ръководни длъжности в банката и за подобряване като цяло на равнопоставеността между половете в ЕЦБ? Как Ви е лично възнамерявате да подобрите баланса между половете в ЕЦБ?

Балансираното представителство на половете (особено на висши ръководни постове) не е проблем само за ЕЦБ, а за Евросистемата, за централните банки в световен мащаб и на практика в областта на макроикономиката и финансите. В Централната банка на Ирландия четирите политически поста на най-високо ниво се заемат от двама мъже и две жени (управител, двама заместник-управители, генерален директор по въпросите на финансовото поведение). В по-общ план 40% от членовете на висшето ръководство са жени, както и 46% от ръководителите на отдели. Всекидневно съм свидетел на това, колко ценно е балансираното представителство на половете в разработването на политиките и организационното развитие.

Важен принцип за изграждането на устойчива и прогресивна работна среда е насърчаването на здравословно равновесие между професионалния и личния живот. Това е от полза както за мъжете, така и за жените и улеснява съвместяването на изискванията, свързани с висшите ръководни позиции, и семейния живот.

Вторият важен принцип е да се гарантира, че критериите за повишение се съсредоточават

върху потенциала на кандидати, а не върху дължината на автобиографията. Този подход улеснява интегрирането на лица с различни професионални познания и постижения.

Третият принцип се състои в това, че при назначенията на различни равнища в дадена организация се прилага подход, основан на портфейли, така че колективният профил на всеки слой да е подходящо балансиран.

57. Какви са според Вас възможностите за подобряване на отчетността на ЕЦБ спрямо Европейската сметна палата (ЕСП) от гледна точка на оперативната ѝ ефективност?

Договорът определя мандата на ЕСП за проверка на оперативната ефективност на управлението на ЕЦБ. През последните години ЕЦБ си сътрудничеса с ЕСП и оцени извършената от нея работа и нейния принос за по-нататъшното укрепване на оперативната ефективност на ръководството на ЕЦБ.

Отворен съм за по-нататъшно сътрудничество и контакти по отношение на реда и условията на евентуални междуинституционални споразумения за обмен на информация с ЕСП в рамките на Договора. В интерес на ЕЦБ е да гарантира, че Европейската сметна палата е в състояние да изпълнява ефективно своите задължения.

58. Какво мислите относно факта, че в миналото Съветът пренебрегна веднъж становището на ЕП по отношение на назначаването на член на съвета?

Целесъобразно е определянето на процедурата за назначаване на членове на Изпълнителния съвет да се предостави на законодателите на ЕС.

59. Ще приемете ли да бъдете назначен в Изпълнителния съвет на ЕЦБ, ако ЕП гласува против?

За мен е чест да бъда номиниран от моето правителство и да бъда препоръчан на Европейския съвет от Съвета по икономически и финансови въпроси. Искрено се надявам, че Европейският парламент също ще изрази положително становище относно препоръката на Съвета.

60. Как оценявате членството на председателя на ЕЦБ Марио Драги в Групата на тридесетте (Г-30)? Съгласни ли сте с искането на омбудсмана на ЕС председателят на ЕЦБ да прекрати членството си в Г-30, за да се запази интегритетът на европейските институции като цяло?

Изключително важно е членовете на Изпълнителния съвет на ЕЦБ да се придържат към принципите за строга прозрачност и добро управление.

В отговора на ЕЦБ на решението на Европейския омбудсман се настоява, че членовете на нейните органи за вземане на решения трябва да имат право да участват във форуми, включващи участници като представители на поднадзорни лица, и да присъстват на съответните заседания, когато тези срещи се считат за важни и полезни за централните банки при изпълнението на техните мандати и при условие че тяхното членство в съответния форум е съвместимо с принципите на доброто управление. Съгласен съм с тази позиция. Освен това приветствам предприетите в последно време стъпки от страна на Г-30 за подобряване на прозрачността чрез публикуване на дневния ред на

заседанията на групата и други мерки.

ПРОЦЕДУРА НА ВОДЕЩАТА КОМИСИЯ

Заглавие	Назначаване на член на Управителния съвет на Европейската централна банка
Позовавания	05940/2019 – C8-0050/2019 – 2019/0801(NLE)
Дата на консултацията / искането за одобрение	14.2.2019
Водеща комисия Дата на обявяване в заседание	ECON
Докладчик(ци) Дата на назначаване	Roberto Gualtieri 11.2.2019
Разглеждане в комисия	26.2.2019
Дата на приемане	26.2.2019
Резултат от окончателното гласуване	+: 33 –: 8 0: 6
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Pervenche Berès, Esther de Lange, Markus Ferber, Jonás Fernández, Giuseppe Ferrandino, Sven Giegold, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Cătălin Sorin Ivan, Petr Ježek, Othmar Karas, Wolf Klinz, Werner Langen, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Gabriel Mato, Alex Mayer, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Ralph Packet, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Anne Sander, Molly Scott Cato, Pedro Silva Pereira, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Paul Tang, Ramon Tremosa i Balcells, Ernest Urtasun, Marco Valli, Babette Winter, Sotirios Zarianopoulos
Заместници, присъствали на окончателното гласуване	Eric Andrieu, Nessa Childers, Bas Eickhout, Sophia in 't Veld, Jeppe Kofod, Aleksejs Loskutovs, Thomas Mann, Andreas Schwab, Lieve Wierinck
Заместници (чл. 200, пар. 2), присъствали на окончателното гласуване	Ole Christensen, Danilo Oscar Lancini
Дата на внасяне	1.3.2019